

Slajdy:

Charakterystyka locus mikrosatelitarnego

Cechy dobrego markera:

- polimorfizm – występowanie w locus co najmniej dwóch alleli;
- możliwość amplifikacji wszystkich alleli;
- neutralność selekcyjna;
- brak sprzężenia z innymi badanymi loci mikrosatelitarnymi.

Heterozygotyczność

- heterozygotyczność obserwowana H_0 – średnia heterozygotyczność stwierdzona w populacji

$$H_0 = H/N$$

H – liczba heterozygot, N – liczba prób.

- heterozygotyczność oczekiwana H_E – liczba heterozygot oczekiwana na podstawie zaobserwowanej liczby alleli w populacji znajdującej się w równowadze Hardy’ego-Weinberga

$$H_E = 2pq$$

p i q – frekwencje alleli p i q

- współczynnik inbrodu F_{is} pokazujący odchylenie heterozygotyczności obserwowanej od oczekiwanej

$$F_{is} = (H_E - H_0)/H_E$$

Inne wskaźniki polimorfizmu

- efektywna liczba alleli (n_e) – oczekiwana liczba alleli o równej frekwencji, która dawałaby oszacowaną heterozygotyczność obserwowaną

$$n_e = 1/\sum p_i^2$$

p_i - frekwencja allelu p_i

- procentowy udział loci polimorficznych w całej liczbie badanych loci.